

189-
tunc accidit nobis cum diffinimus
nec unam mutationem. In uno et in
divisibili. unde anima ⁱⁿ mouetur. cui
autem sentimus et determinamus te
dicimus si tempus. manifestus
est sine motu nec mutatione. temp
quid si nec est motus. nec sine mo
tu tempus. manifestum. **A**c
cipiendum autem quia iam finis
quid est tempus ab hinc incipe
quid sit motus. simul enim mot
tus et tempus. in quo si sit te
nebre. ut per corpus patiamur
motus autem quidam. in anima
quod si sit motus unde dicitur quoniam sic

Est pulcherrimum ipsoz spatium et
temporis immotum quod quid alia
aut sit motus est. tam esse ipsoz
alterum. in motu. ac uo et
tempus cognoscimus a diffina
mus motus prius et posterius de
minuitur tunc dicimus si temp
qui prius et posterius immotu
sensum peripimus. Determina
mus accipiendo aliud ipsum et
medium ipsoz atque inueniunt
alia extrema media intelliga
mus et dicat anima quia nunc duo
motus quid prius. aliud uo po
sterius tunc si dicimus esse tem
pus. determinat etiam motus nunc

License: [public_domain](#) – Antwerpen, Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience, J 6055, upper pastedown – Aristoteles, <i>Physica vetus</i>
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-ehpl/10630/77258>)